[2018] 14 ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ. 993

ਮੰਜੂ ਸਕਸੈਨਾ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2018 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 11766-11767)

ਦਸੰਬਰ 03, 2018

[ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ ਅਤੇ ਇੰਦੂ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947:

ਐੱਸ.ਐੱਸ..2(oo) ਅਤੇ 25ਐਫ – ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਹੁਦਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋ ਗਿਆ – ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰ ਵਿਕਲਪਿਕ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ – ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ – ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੀਵਰੈਂਸ ਪੈਕੇਜ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ – ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ – 8,17,071/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ – ਸੀਵਰੈਂਸ ਪੈਕੇਜ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ – ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਸਫਲ ਰਹੀ – ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਟਰਮੀਨਲ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ – ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਿਖੇ - ਰਿੱਟ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, 17ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਿਸਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ – ਮਾਲਕ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ 8,17,071/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ – ਐਲ.ਪੀ.ਏ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ – ਸਮੀਖਿਆ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ – ਅਪੀਲ, ਰੱਖੀ ਗਈ: ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਸਵੈਇੱਛਤ ਸੇਵਾ ਤਿਆਗ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗਾ – ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ "ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ" ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂ/ਐੱਸ ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. 2(oo) - ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ "ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ" ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 25ਐਫ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਰਕਮ ਮਿਲ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦੁੱਗਣੀ ਹੈ - ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਕਮ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ: 1. ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਬੈਂਕ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚਾਰ ਵਿਕਲਪਿਕ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਲਪਿਕ ਅਹੁਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਡੰਡੈਂਸੀ ਪੈਕੇਜ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 5.1][1001-ਈ-ਐਫ]

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਆਚਰਣ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਤਿਆਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਖੁਦ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਧੇ ਹੋਏ ਵਿਛੋੜੇ ਦੇ ਪੈਕੇਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਬਹਾਲੀ ਦੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 [ਪੈਰਾ 5.3][1002- ਡੀ -ਐਫ] ਦੀ ਧਾਰਾ 2(oo) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ "ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ" ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ।
ਦ ਬਕਿੰਘਮ ਐਂਡ ਕਾਰਨਾਟਿਕ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਵੈਂਕਟੀਆਹ ਐਂਡ ਅਦਰ (1964) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 265; ਵਿਜੇ ਐਸ ਸਥਾਏ ਬਨਾਮ ਇੰਡੀਅਨ ਏਅਰਲਾਈਨਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਅਦਰ (2013) 10 ਐਸਸੀਸੀ 253: [2013] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 73 - ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

3. 1947 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25ਐਫ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਮਾਲਕ ਦੀ "ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ" ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25ਐਫ, ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। [ਪੈਰਾ 5.3 [1002-ਈ-ਐਫ]

4. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬੈਂਕ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 8,17,071/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 25ਐਫ(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 25ਐਫ(ਬੀ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25ਐਫ(ਸੀ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 25ਐਫ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 5.3][1003-ਜੀ-ਐੱਚ; 1004-ਏ-ਬੀ]
ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1991) 1 ਐਸਸੀਸੀ 189: [1990] 2 ਪੂਰਕ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 367; ਪ੍ਰਮੋਦ ਝਾਅ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2003) 4 ਐਸਸੀਸੀ 619: [2003] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 512 - ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਅਧੀਨ 1,07,73,736/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 69.99 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦੁੱਗਣੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 5.4 ਅਤੇ6][1004-ਸੀ-ਈ; 1004-ਐਫ]

ਮੰਜੂ ਸਕਸੈਨਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਏਐਨਆਰ

ਹਾਥੀਸਿੰਘ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਏਆਈਆਰ 1960 ਐਸਸੀ 923:
[1960] ਐਸਸੀਆਰ 528 - ਫਾਲੋ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ
[1964] 4 ਐਸਸੀਆਰ 265 ਪੈਰਾ 5.3 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ
[2013] 10 ਐਸਸੀਆਰ 73 ਪੈਰਾ 5.3 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ
[1960] ਐਸਸੀਆਰ 528 ਪੈਰਾ 5.3 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ
[1990] 2 ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਐਸਸੀਆਰ 367 ਪੈਰਾ 5.3 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ
[2003] 2 ਐਸਸੀਆਰ 512 ਪੈਰਾ 5.3 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2018 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 11766-11767।

ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ 14.07.2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 467/2017 ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 13.09.2017 ਨੂੰ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 467/2017 ਵਿੱਚ ਆਰਪੀ ਨੰਬਰ 380/2017 ਵਿੱਚ.

ਮੰਜੂ ਸਕਸੈਨਾ (ਅਪੀਲੈਂਟ-ਇਨ-ਪਰਸਨ)।

ਅਮਨ ਲੇਖੀ, ਏ.ਐੱਸ.ਜੀ., ਧਰੁਵ ਮਹਿਤਾ, ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਪਾਂਡਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਅਤੀਵ ਮਾਥੁਰ, ਸੰਜੇ ਗੁਪਤਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਆਹੂਜਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਰਸ਼ਾ ਕ੍ਰਿਪਲਾਨੀ, ਗਗਨ ਗੁਪਤਾ, ਆਰ.ਆਰ. ਰਾਜੇਸ਼, ਰਾਜ ਬਹਾਦਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨਿਲ ਕਟਿਆਰ, ਦੁਸ਼ਯੰਤ ਪਰਾਸ਼ਰ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।
ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਇੰਦੂ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਜੇ. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

1. ਮੌਜੂਦਾ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. 14.07.2017 ਨੂੰ ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਨੰ. 467/2017 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ 13.09.2017 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਰ.ਪੀ. ਨੰ. 380/2017 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ - ਐਚਐਸਬੀਸੀ ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

2. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ, ਜਿਸ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਸੰਖੇਪ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

2.1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 01.04.1986 ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ - ਐਚਐਸਬੀਸੀ ਬੈਂਕ, (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਆਰ2-ਬੈਂਕ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ "ਲੇਡੀ ਕਨਫੀਡੈਂਸ਼ੀਅਲ ਸੈਕਟਰੀ" ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 23.04.1992 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐੱਚSਬੀਸੀ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਨੇਜਰ (ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ) ਵਿੱਚ "ਸੀਨੀਅਰ ਗੁਪਤ ਸਕੱਤਰ" ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2.2 ਮਈ 2005 ਵਿੱਚ, "ਸੀਨੀਅਰ ਗੁਪਤ ਸਕੱਤਰ" ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਆਰ2-ਬੈਂਕ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਸਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪਿਕ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ (i) ਵਪਾਰ ਵਿਕਾਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, (ii) ਗਾਹਕ ਸੇਵਾ ਅਧਿਕਾਰੀ, (iii) ਕਲੀਅਰਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਤੇ (iv) ਬੈਂਕਿੰਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਵਿਕਲਪਿਕ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੌਕਰੀ ਇੱਕੋ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਮਿਤੀ 20.03.2006 ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੌਕਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸਥਾਈ ਸਨ, ਜਾਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਲੈਣ ਲਈ ਤਜਰਬਾ ਜਾਂ ਕੰਮ-ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।

2.3 01.10.2005 ਨੂੰ, ਬੈਂਕ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਨੌਕਰੀ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਈ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਮੌਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਇੱਕ ਉਦਾਰ ਵਿਛੋੜੇ ਪੈਕੇਜ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ, ਬੈਂਕ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹਰੇਕ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਲਈ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ 8,17,071/- ਰੁਪਏ ਸੀ।

2.4 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 03.10.2005 ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਈ.ਡੀ. ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਖੇਤਰੀ ਕਿਰਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਛੋੜੇ ਦੇ ਪੈਕੇਜ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਰ2-ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਮੰਜੂ ਸਕਸੈਨਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਏਐਨਆਰ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਆਰ2-ਬੈਂਕ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦਾਅਵੇ ਕੀਤੇ ਸਨ:

ਹੈੱਡਸ	ਅਮਾਊਂਟ (ਰੁਪਏ)
ਸੀਵਰੈਂਸ	69,99,600.00
ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ	8,90,111.60
ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ	3,81,209.00
ਲੀਵ ਐਨਕੈਸ਼ਮੈਂਟ	86,541.40
ਮੁਆਵਜ਼ਾ + ਨੋਟਿਸ ਪੇ	8,17,071.00
ਕੁੱਲ	91,74,533.00

ਬੈਂਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੈਕੇਜ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ:

ਹੈੱਡਸ	ਅਮਾਊਂਟ (ਰੁਪਏ)
ਸੀਵਰੈਂਸ	32,79,600.00
ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ	8,90,111.60
ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ	3,81,209.00
ਲੀਵ ਐਨਕੈਸ਼ਮੈਂਟ	86,541.40
ਮੁਆਵਜ਼ਾ + ਨੋਟਿਸ ਪੇ	8,17,071.00
ਕੁੱਲ	57,29,533.00

ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਫ਼ਰਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਣਯੋਗ ਸੀਵਰੈਂਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਧਿਰਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਸਫਲ ਰਹੀ।

2.5 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 20.03.2006 ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਜਿਸਨੂੰ " ਸੀਜੀਆਈਟੀ " ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਛੋੜਾ ਪੈਕੇਜ, ਬਕਾਇਆ ਹਾਊਸਿੰਗ ਲੋਨ ਦੀ ਛੋਟ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਆਰ2-ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰ 2-ਬੈਂਕ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਈ.ਡੀ. ਐਕਟ,

1947 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਆਈ.ਡੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਸੀਜੀਆਈਟੀ ਨੇ 01.06.2009 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਰ2-ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਟਰਮੀਨਲ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

2.6 ਆਰ2-ਬੈਂਕ ਨੇ ਸੀਜੀਆਈਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਡਬਲਿਊ.ਪੀ.. (ਸੀ) 11344/2009 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 22.03.2013 ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੀਜੀ।ਟ ਨੂੰ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਵਰਕਰ" ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਪੈਂਡਿੰਗ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀਜੀਆਈਟੀ ਨੇ 15.07.2015 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਵਾਰਡ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈ.ਡੀ. ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਵਰਕਰ" ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ।

ਐਲ.ਡੀ. ਸੀਜੀਆਈਟੀ ਨੇ ਆਰ 2-ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ, ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

2.7 ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ.ਡੀ. ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 17ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 27.07.2012 ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈ.ਡੀ. ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 17ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ 75,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

2.8 27.07.2012 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ, ਆਰ2 ਬੈਂਕ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 17ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ L.P.ਏ. ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 24.08.2012 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਰਕਮ ਘਟਾ ਕੇ 58,330/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਆਖਰੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 24.08.2012 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. . ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. (ਸੀ) ਨੰ. 36513/2012, ਨੂੰ 07.01.2013 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 17ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ 58,330/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਤਨਖਾਹ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

2.9 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਾਊਸਿੰਗ ਲੋਨ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਲਈ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਲਗਭਗ 22,16,702/- ਰੁਪਏ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਰ2-ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. (ਸੀ) ਨੰ. 19451/2006 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। 18.03.2010 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਊਸਿੰਗ ਲੋਨ ਲਈ 22,16,702/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਿਛਲੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. (ਸੀ) ਨੰ. 13344/2009 ਦੇ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ।

2.10 ਆਰ2-ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ 12.04.2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਸੀਜੀ।ਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਰ2-ਬੈਂਕ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚਾਰ ਵਿਕਲਪਿਕ ਅਹੁਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਉਸਦੀ ਨੌਕਰੀ ਨੂੰ "ਤਿਆਗ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਅਧੀਨ 1,07,73,736/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਿੱਤੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 13 ਗੁਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਾਪਤੀ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ, ਅੰਤਰਿਮ ਅਵਾਰਡ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ, ਧਾਰਾ 17 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 8,17,071/-, ਜੋ ਕਿ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸੀ।

2.11 ਡਬਲਿਊ.ਪੀ.. (ਸੀ) 11334/2018 ਵਿੱਚ 12.04.2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਐਲ.ਪੀ.ਏ.ਨੰ. 467/2017 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 14.07.2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਐਲ.ਪੀ.ਏ.ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ 8,17,071/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ, ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਖਰਚੇ, ਅਤੇ ਆਈ.ਡੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 17ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਕਟ, 1947।

2.12 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 380/2017 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੂੰ 13.09.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

2.13 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 14.07.2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ 13.09.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੰਜੂਦਾ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.ਐਸ. ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਹਨ:

3.1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ 69.99 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਸੀਵਰੈਂਸ ਪੈਕੇਜ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਖਰੀ ਤਨਖਾਹ ਰੁਪਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। 10 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 58,330/- ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ, ਯਾਨੀ 120
ਮਹੀਨੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਣਨਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:
[ਛੇਤੀ ਪੈਕੇਜ = ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਕੱਢੀ ਗਈ ਮਾਸਿਕ ਤਨਖਾਹ x 120 ਮਹੀਨੇ];
[ਰੁਪਏ (58,330 x 120) = 69,99,600/-]
3.2 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਰ2-ਬੈਂਕ ਨਾਲ 20 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ "ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ" ਵਿੱਚ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਆਈ.ਡੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ 'ਕਰਮਚਾਰੀ' ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ।
3.3 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਹਾਊਸਿੰਗ ਲੋਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 782 ਕੁਝ ਛੋਟਾਂ ਅਤੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਆਰ2-ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਫ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
3.4 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਰ2-ਬੈਂਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਭੁਗਤਾਨਾਂ 'ਤੇ ਟੀ.ਡੀ.ਐਸ.ਕੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਕਟੌਤੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਟੀ.ਡੀ.ਐਸ.ਲਈ ਕੱਟੇ ਗਏ 13,69,083/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।
4. ਆਰ2-ਬੈਂਕ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਸ਼੍ਰੀ ਧਰੁਵ ਮਹਿਤਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀ ਗਗਨ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਆਰ2-ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੀਤੀ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ:
4.1 ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਬੌਸ ਨੇ ਬੈਂਕ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚਾਰ ਵਿਕਲਪਿਕ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (i) ਵਪਾਰ ਵਿਕਾਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, (ii) ਗਾਹਕ ਸੇਵਾ ਅਧਿਕਾਰੀ, (iii) ਕਲੀਅਰਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਤੇ (iv) ਇੱਕੋ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਿੰਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ, ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 8,17,071/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
4.2 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੇ ਆਈ.ਡੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਐੱਫ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 8,17,071/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 25ਐੱਫ (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਭਾਵ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜੋ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿੱਤੀ ਲਾਭ ਮਿਲ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

4.3 ਆਰ2-ਬੈਂਕ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 32.79 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਸੀਵਰੈਂਸ ਪੈਕੇਜ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਲੇ 10 ਸਾਲਾਂ (120 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ) ਲਈ ਆਖਰੀ ਕੱਢੀ ਗਈ ਮੂਲ ਤਨਖਾਹ + ਮਾਸਿਕ ਭੱਤਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੂਲ ਤਨਖਾਹ 19,280/- ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਮਾਸਿਕ ਭੱਤੇ [ਐੱਚ.ਆਰ.ਏ.+ ਮੈਡੀਕਲ + ਐਲ.ਟੀ.ਏ.. 8,050/- ਰੁਪਏ] ਸੀ। ਕੁੱਲ ਮੂਲ ਭਾਗ 27,330/- ਰੁਪਏ (19,280 + 8,050) ਸੀ।

ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਸੀਵਰੈਂਸ ਪੈਕੇਜ ਦੀ ਗਣਨਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:

ਸੀਵਰੈਂਸ ਪੈਕੇਜ = (ਮਾਸਿਕ ਮੂਲ ਭਾਗ x 120 ਮਹੀਨੇ) = ਰੁਪਏ। 27,330 x 120 = ਰੁਪਏ 32,79,600/

5. ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

5.1 ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੇ "ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਵਿਕਾਸ ਅਧਿਕਾਰੀ", "ਕਸਟਮ ਸੇਵਾ ਅਧਿਕਾਰੀ" ਵਰਗੇ ਚਾਰ ਵਿਕਲਪਿਕ ਅਹੁਦੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਲਪਿਕ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਡੰਡੈਂਸੀ ਪੈਕੇਜ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, 01.10.2005 ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ ਪੱਤਰ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਆਰ2-ਬੈਂਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।

5.2 ਬੈਂਕ ਨੇ ਆਈ.ਡੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਐੱਫ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਛਾਂਟੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਲਪਿਕ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ "ਛੱਡ" ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

5.3 "ਤਿਆਗ" ਦੀ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ 3-ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦ ਬਕਿੰਘਮ ਐਂਡ ਕਰਨਾਟਿਕ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਵੈਂਕਟੀਆਹ ਐਂਡ ਹੋਰ1 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੇਵਾ ਛੱਡਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੇਵਾ ਛੱਡਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿਜੇ ਐਸ ਸਥਾਏ ਬਨਾਮ ਇੰਡੀਅਨ ਏਅਰਲਾਈਨਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ2 ਵਿੱਚ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਆਰ2-ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ 4 ਵਿਕਲਪਿਕ ਅਹੁਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਲਪਿਕ ਅਹੁਦੇ ਇੱਕੋ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ 'ਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਖਲਾਈ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਗਿਆਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੋਰਮਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਰਾ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਆਚਰਣ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਤਿਆਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਖੁਦ ਬੈਂਕ

ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫ਼ਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਧੇ ਹੋਏ ਵਿਛੋੜੇ ਦੇ ਪੈਕੇਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਬਹਾਲੀ ਦੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ "ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ" ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਈ.ਡੀ. ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(oo) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਈ.ਡੀ. ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 25ਐੱਫ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਮਾਲਕ ਦੀ "ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ" ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਆਈ.ਡੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25ਐੱਫ, ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਛਾਂਟੀ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਤ ਸ਼ਰਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਈ.ਡੀ. ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 25ਐੱਫ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਹਾਥੀਸਿੰਘ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ3 ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਐੱਫ.ਐੱਫ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ,

“9. ...ਧਾਰਾ 25-ਐੱਫ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਪਕਰਮ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਛਾਂਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ (ਏ) ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, (ਬੀ) ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹਰੇਕ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਲਈ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਔਸਤ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਛਾਂਟੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (ਸੀ) ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ···.ਧਾਰਾ 25ਐੱਫ ਦੁਆਰਾ ਛਾਂਟੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ।”

ਆਈ.ਡੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 25ਐੱਫ ਐਕਟ, 1947 ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“25ਐੱਫ. ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਛਾਂਟੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਮੇ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਛਾਂਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ-

(ਏ) ਕਾਮੇ ਨੂੰ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ, ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ;

(ਬੀ) ਕਾਮੇ ਨੂੰ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਔਸਤ ਤਨਖਾਹ [ਲਗਾਤਾਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹਰੇਕ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਲਈ] ਜਾਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ (ਸੀ) ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨੋਟਿਸ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ [ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਅਥਾਰਟੀ] ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।”

ਮੰਜੂ ਸਕਸੈਨਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਏਐਨਆਰ

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਰ2-ਬੈਂਕ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। 8,17,071/-, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 25ਐੱਫ(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 25ਐੱਫ(ਬੀ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕਰਕੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਈ.ਡੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25ਐੱਫ(ਸੀ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ।

ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ4 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 25ਐੱਫ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ।

ਪ੍ਰਮੋਦ ਝਾਅ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ5 ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 25ਐੱਫ(ਸੀ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

5.4 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ। 1,07,73,736/- ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਅਧੀਨ:

ਮੁੱਖ ਰਾਸ਼ੀ	(ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ)
ਨੋਟਿਸ ਪੀਰੀਅਡ	1,77,684 ਤੱਕ
ਸੀਵਰੈਂਸ ਤਨਖਾਹ	6,39,387
ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ	3,81,209
ਫੈਸਲਾ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਸ ਤਨਖਾਹ	8,00,000
ਅੰਤਰਿਮ ਅਵਾਰਡ ਵੱਲ	33,19,096
ਧਾਰਾ 17ਬੀ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨ	54,56,360
ਕੁੱਲ	1,07,73,736

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 69.99 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦੁੱਗਣੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

6. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 14.07.2017 ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਲਪਨਾ ਕੇ. ਤ੍ਰਿਪਾਠ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ